

Πανσέληνος Ταύρου

Νέα Υόρκη και Λονδίνο, 1 Μαΐου 2026

Φεστιβάλ Βεσάκ – Νέα Υόρκη και Λονδίνο – Μάιος 2026

Η Μεγαλοφουία της Ζωής

Christine Morgan

Καλώς ήρθατε στη συνάντησή μας για τον διαλογισμό πανσελήνου της μεγάλης εορτής του Βεσάκ, που λαμβάνει χώρα στο ζώδιο του Ταύρου. Γιορτάζουμε αυτή την ευοίωνη ώρα, ενώνοντας υποκειμενικά τις δυνάμεις μας με αμέτρητους άλλους ανθρώπους ανά τον κόσμο, με σκοπό να δημιουργήσουμε έναν ισχυρό συνασπισμό Φωτός, αφιερωμένο στην υπηρεσία της διαμεσολάβησης ανάμεσα στην Πνευματική Ιεραρχία και την Ανθρωπότητα. Καθώς το Βεσάκ είναι το Φεστιβάλ του Βούδα, συμπεριλαμβάνουμε στη σκέψη μας τους βουδιστές, που σε όλο τον κόσμο γιορτάζουν το Βεσάκ τον Μάιο.

Μετά από αυτή την ομιλία και λίγο πριν την κορύφωση της πανσελήνου, στις 13:24 EDT/ 18:24 BST/ **20:24 EEST**, θα κάνουμε μια παύση για να ευθυγραμμιστούμε με τα ανώτερα πλανητικά κέντρα της Αγάπης και του Θείου Σκοπού, προτού περάσουμε σε ομαδικό διαλογισμό. Κατά τη διάρκεια της παύσης, κάποιος μπορεί να επιλέξει να οραματιστούν την εμφάνιση του Βούδα στην κοιλάδα του Βεσάκ μπροστά στην συγκεντρωμένη Πνευματική Ιεραρχία, η οποία λέγεται ότι προετοιμάζεται, μέσω τελετών και τελετουργίας, να Τον υποδεχτεί και να λάβει την ετήσια ευλογία που Αυτός κομίζει από τον πλανητικό Λόγο. Το μήνυμα του Βούδα είναι ζωτικής σημασίας, ιδιαίτερα αυτή την εποχή της παγκόσμιας διαμάχης και των πολιτικών, κοινωνικών και περιβαλλοντικών αναταραχών. Πριν από δύομιση χιλιετίες, ο Βούδας εμφανίστηκε μέσα σε μια κοινωνία που χαρακτηριζόταν από κοινωνικές αναταραχές και από μια ένθερμη αναζήτηση της πνευματικής αλήθειας. Συμπυκνώνοντας το απόσταγμα της εμπειρίας της ζωής του στις Τέσσερις Ευγενείς Αλήθειες και στην Οκταπλή Οδό ορθής σχέσης, πρόσφερε έναν δρόμο που οδηγεί στην κατάπαυση του πόνου, όχι μόνο για την ανθρωπότητα αλλά για κάθε ζωντανή ύπαρξη στον πλανήτη μας. Και, σήμερα, παρά την κατάρρευση της διεθνούς συνεργασίας και εμπιστοσύνης, βλέπουμε μια περισσότερο φωτισμένη ανθρωπότητα, η πρωτοπορία της οποίας εκφράζει νέους τρόπους δημιουργικής συνεργασίας προς την κατεύθυνση της ανάδυσης ενός νέου κόσμου. Όλοι αυτοί είναι ευαίσθητοποιημένοι απέναντι σε μια Ανώτερη Θέληση και Σκοπό και βεβαιώνουν την ουσιαστική ολότητα και ενότητα της ανθρωπότητας, υφιστάμενη διαρκώς πίσω από τις διαιρέσεις και τους κατακερματισμούς που επικρατούν στον εξωτερικό κόσμο.

Ο ομαδικός διαλογισμός που λαμβάνει χώρα κατά την περίοδο του Φεστιβάλ του Βεσάκ αποτελεί ένα μέσο επέκτασης μιας φωτεινής γραμμής ενέργειας προς την πνευματική Ιεραρχία και, στη συνέχεια, προς τη Σαμπάλλα, το κέντρο όπου η Θέληση του Θεού είναι γνωστή. Ας απαγγείλουμε λοιπόν τώρα όλοι μαζί, ως ψυχές, την αρχαία ινδική επωδό, την Γκαγιατρί:

Ω, Εσύ που ζωογονείς το σύμπαν,
Από τον Οποίο τα πάντα εκπορεύονται,
Στον Οποίο τα πάντα επιστρέφουν,
Αποκάλυψέ μας την όψη του αληθινού
Πνευματικού Ήλιου
Κρυμμένο από έναν δίσκο χρυσού Φωτός
Ωστε να γνωρίσουμε την Αλήθεια
Και να εκπληρώσουμε ακέραιο το καθήκον μας
Καθώς πορευόμαστε προς τα ιερά Σου πόδια.
ΟΜ

Η έκκληση στην Γκάγιατρι να «μας αποκαλύψει τον αληθινό πνευματικό ήλιο» και η κραυγή για την αποκάλυψη της Αλήθειας αποτελούν σαφείς ενδείξεις ανάγκης για πνευματικό Φως. Ενώ το φως του ανθρώπινου νου είναι ιδιαίτερα εμφανές, δεν ισχύει το ίδιο για το φως της σοφίας. Και είναι αυτό ακριβώς το φως, το οποίο παράγει το είδος της μεγαλοφυΐας που χρειάζεται η εποχή μας – όχι αυτήν που συνδέεται με τη διάνοια, αλλά εκείνη που εκφράζει την ενόραση, την αληθινή φύση της μεγαλοφυΐας. Την αντανάκλασή του βρίσκουμε στη ρίζα της λέξης «genius», ονομασία ταυτόσημη με τη «θεότητα της γέννησης και της δημιουργίας». Και ασφαλώς δεν υπάρχει καλύτερο παράδειγμα αληθινής μεγαλοφυΐας από τον Βούδα – τον Φωτισμένο.

Αναλαμπές πάνω στην πραγματική φύση της μεγαλοφυΐας μπορεί να ανακαλύψει κάποιος στη συλλογή ασιατικών λαϊκών παραμυθιών από τη Χρυσή Εποχή του Ισλάμ, τις «Χίλιες και Μία Νύχτες» (που συχνά αναφέρονται ως «Οι Αραβικές Νύχτες»). Εδώ συναντάμε παγκόσμια αρχέτυπα και σύμβολα αγάπης, σοφίας, αδελφοσύνης και δικαιοσύνης· μεταξύ αυτών υπάρχει η ιστορία του λυχναριού του Αλαντίν, καθώς και η ετυμολογική σχέση μεταξύ των λέξεων «genius» και «genie». Η λέξη «genie» εμφανίστηκε για πρώτη φορά στη γαλλική μετάφραση για τις Αραβικές Νύχτες και προέρχεται από τη λατινική έννοια του genius, που σημαίνει συνοδευτικό πνεύμα ή «άγγελος φύλακας» – μια προστατευτική θεότητα ή τον αγαθό δαίμονα που προσέχει κάθε άτομο από τη γέννηση ως τον θάνατο. Ο εύφορος συμβολισμός για το τζίνι στο λυχνάρι, μας παραπέμπει στο ανώτερο του ισοδύναμο –τον επισκιάζοντα Ηλιακό Άγγελο– αν και ομολογουμένως απαιτείται πολύ περισσότερη προσπάθεια για την επίκληση αυτού του πνεύματος από το απλό τρίψιμο ενός μαγικού λυχναριού. Παρ' όλα αυτά, μέσω εξαγνισμού και καθαρισμού του ανθρώπινου λύχνου/λυχναριού, το πύρινο φως του Ηλιακού Αγγέλου μπορεί, συν τω χρόνω, να εφελκυστεί, εκφράζοντας μια θαυμαστή δημιουργική δύναμη – τον χορηγό αληθινών πνευματικών ευχών.

Όταν εφελκύεται από την προσωπικότητα, ο Ηλιακός Άγγελος ανταποκρίνεται μέσω φωτεινών συμβόλων που μοιράζονται πολλά κοινά στοιχεία με το νέφος του πύρινου πλάσματος απ' όπου μορφοποιείται το πνεύμα του λυχναριού, καθώς ο κόσμος στον οποίο κατοικεί ο Άγγελος αποτελείται από λεπτοφυή, αραιή νοητική ουσία που είναι η ανώτερη αντιστοιχία ενός αερίου. Η νοητική ουσία είναι πτητική και διασκορπίζεται εύκολα· είναι η ουσία από την οποία σχηματίζονται οι σκέψεις και είναι ένας φωτοδότης· κυρίως, ανταποκρίνεται βαθμηδόν σε χρόνο και χώρο στο φως του Λόγου. Αυτός είναι ο λόγος που ο νους θεωρείται τόσο ως φωτισμένος, όταν υπάρξουν ανώτερες επαφές, όσο και ως φωτοδότης, ως προς τα κατώτερα πεδία. Λειτουργεί βαθιά επιδεκτικά ως προς την ενέργεια της Αγάπης, ενώ η συγχώνευση του φωτισμένου νου με την αγάπη φέρνει Σοφία. Επιπρόσθετα, η ουσία του νου συγκεκριμενοποιείται εύκολα σε μορφές που εκφράζουν αγάπη-σοφία. Και τέλος, η ουσία του νου μετασχηματίζει θείες ιδέες σε ανθρώπινα ιδανικά, σχετίζοντάς τα με τη γνώση

και τις επιστήμες της ανθρωπότητας προωθώντας την εξέλιξη, την κουλτούρα και τους πολιτισμούς της.

Η “μεγαλοφυΐα” (genius), επομένως, είναι η έκφραση της αληθινής φώτισης – η ανεμπόδιστη ροή φωτός και αγάπης από τον Ηλιακό Άγγελο, το προστατευτικό πνεύμα κάθε ανθρώπου από τη γέννηση ως το θάνατο. Είναι η έκφραση του ενορατικού νου που γεφυρώνει το χάσμα μεταξύ των πνευματικών σφαιρών, όπου ενοικούν η αλήθεια, η ομορφιά και η καλοσύνη και του υλικού κόσμου, όπου αυτές οι ποιότητες αναζητούν έκφραση. Ο ρομαντικός ποιητής και διπλωμάτης Τζέιμς Ράσελ Λόουελ (James Russell Lowell) το έθεσε ως εξής: *«Το ταλέντο είναι αυτό που βρίσκεται στην εξουσία του ανθρώπου· η μεγαλοφυΐα είναι αυτό στην εξουσία του οποίου βρίσκεται ο άνθρωπος»*. Ενώ, ο φιλόσοφος Γκότχολντ Λέσινγκ (Gotthold Lessing) επισήμανε με διάκριση, ότι *«η μεγαλοφυΐα καταδεικνύει την αυτονομία της όχι γιατί αγνοεί όλους τους κανόνες, αλλά επειδή αντλεί τους κανόνες μέσα από τον εαυτό της»*.

Αυτές οι προσεγγίσεις αποκαλύπτουν τη μεγαλοφυΐα ως μια δύναμη που φέρνει νέα τάξη και αρχές στον τομέα των σχέσεων του κόσμου της καθημερινότητας. Αυτή είναι η ουσία της ενυπάρχουσας μεγαλοφυΐας – πρόκειται κυριολεκτικά για «το πνεύμα της σχέσης». Η μεγαλοφυΐα είναι η κυριάρχηση πάνω σε αλληλεπιδράσεις και αλληλεξαρτήσεις που διαρκώς διευρύνονται, πρώτα και κύρια με τον εαυτό μας, καθώς ενσωματώνουμε όλες τις διαφορετικές πτυχές της προσωπικότητάς μας σε ένα σύνολο και τις υποτάσσουμε στον έλεγχο του ανώτερου μέσα μας. Η μεγαλοφυΐα είναι, επίσης, η ανάπτυξη και διεύρυνση ενός αισθήματος συγγένειας με όλα όσα βρίσκονται έξω από εμάς, καθώς τίποτα καινούργιο δεν υπάρχει στο σύμπαν πέραν των σχέσεων – νέες συνδέσεις και συνδυασμός δυνάμεων μεταξύ των πραγμάτων– που όλες εκπορεύονται από τη μία βασική σχέση μεταξύ πνεύματος και ύλης, αενάως εξελισσόμενη και σε διαδικασία ανανέωσης.

Αυτή η σχέση μεταξύ πνεύματος και ύλης αποτελεί την πηγή όλων των καλειδοσκοπικών μορφών που βλέπουμε ολόγυρά μας και, είτε είναι φυσικές, συναισθηματικές ή νοητικές, αυτές οι μορφές προσαρμόζονται και μεταλλάσσονται συνεχώς –εμφανίζονται, εξαφανίζονται και επανεμφα-νίζονται– καθώς η σχέση μεταξύ πνεύματος και ύλης ανανεώνεται και εξελίσσεται σε ατέρμονη βάση. Όσο πιο ψηλά φτάνει ο νους, στον τόπο της αλήθειας, τόσο πιο έντονα διαμορφώνεται η αντίληψη για αυτή τη γενική σχέση μεταξύ των πάντων. Αυτό είναι κάτι που επιμαρτυρούν όλοι οι μεγάλοι μυστικιστές ανά τους αιώνες. Έχουν εκφράσει μέσα από τα έργα τους πώς η ποικιλομορφία της εκδήλωσης έχει μια κοινή πηγή και έχουν καταδείξει τη μεγαλοφυΐα τους μέσω της ικανότητας να εκφράζουν αυτή την εσωτερική συνδεσιμότητα με νέους τρόπους που προσφέρουν μεγαλύτερη κατανόηση αυτού του γεγονότος στους άλλους. Εξ αυτού συνάγεται ότι η εκπαίδευση, στην ευρύτερή της έννοια, αποτελεί ένα μέσο για την ανάπτυξη μιας αενάως διευρυνόμενης και περιεκτικής κατανόησης της φύσης της σχέσης.

Ο καθένας από εμάς έχει έναν ρόλο να διαδραματίσει σε έναν αλληλένδετο κόσμο. Αν η επίσημη εκπαίδευση ενσωμάτωνε αυτή την κατανόηση καθώς και μια στοιχειώδη επιστήμη των σχέσεων, τότε θα τροφοδοτούσε την αυθεντικότητα κάθε παιδιού, ενώ η προσέγγιση της καρδιάς θα ενίσχυε την επιθυμία να προσφέρει βοήθεια σε τομείς που έχουν ανάγκη, σύμφωνα με τις ενδόμυχες ικανότητές του. Αυτή η ακμάζουσα επιθυμία προσφοράς και υπηρεσίας είναι ένας ασφαλής και σίγουρος τρόπος ανάπτυξης της ενδότερης μεγαλοφυΐας, διότι η επιθυμία, είτε υψηλή είτε χαμηλή, εστιάζει το νου σε έναν στόχο και εφελκύει τη θέληση για επίτευξη αυτού του στόχου. Ο μετασχηματισμός της ιδιοτελούς επιθυμίας και φιλοδοξίας μέσα στη φλόγα της πνευματικής έφεσης αναπτύσσει την προσηλωμένη συγκέντρωση στο μέγιστο

δυναμικό της. Αποβαίνει ένα ισχυρό εργαλείο επίκλησης και, με επιμονή, ένα εργαλείο για την αφύπνιση της ενόρασης.

Η ενόραση είναι το σημάδι της μεγαλοφυΐας· είναι ενεργητική και όχι μιμητική· και η βοηθός της, η φαντασία, βρίσκει τη φυσική της έκφραση στο παιδί. Τα παιδιά ζουν με όλο τους το είναι – όχι μόνο μέσω της διάνοιας. Όταν ανακαλείται, αυτή η κατάσταση αθωότητας του παιδιού προσδίδει μια μαγική ποιότητα στα πάντα. Από μικρό, το παιδί επιδεικνύει τι σημαίνει να είσαι μεγαλοφυΐα της ζωής. Φυσικά και αβίαστα, το παιδί ξυπνά μέσα μας αγάπη και συμπόνια. Προτού το παιδί μπορέσει να μιλήσει, επικοινωνεί με αυθόρμητες χειρονομίες και κινήσεις που μεταφέρονται σιγά-σιγά στον λάρυγγα και, σε κάποιο σημείο, εκφράζονται στην ομιλία. Και εδώ, στην αρχή της χρήσης του ήχου, βρίσκεται η κρίσιμη καμπή για τη διατήρηση και την ανάπτυξη της μεγαλοφυΐας. Σε αυτό το στάδιο της νηπιακής ηλικίας, συντελείται η εσωτερίκευση της γλώσσας για τις διαδικασίες της σκέψης, καθώς και μια συγχώνευση μεταξύ της σκέψης και της ηχητικής της έκφρασης. Από αυτό το σημείο και πέρα, ο πλούτος και η μεταφορική δύναμη της γλώσσας εξαρτώνται από την ενθάρρυνση και την ενδυνάμωση της πνευματικής φαντασίας στο παιδί.

Σε αυτό, συνεπώς, έγκειται το καθήκον μας: να εφελκύσουμε το εσωτερικό μας πνεύμα. Το είδος του πνεύματος ή της μεγαλοφυΐας που μας ενδιαφέρει είναι αυτό που αποκαλύπτει ανώτερες αλήθειες και αρχές και, ως εκ τούτου, χορηγεί φώτιση. Ως «συνοδευτικό πνεύμα», η μεγαλοφυΐα βρίσκεται στην ψυχή η οποία καταδεικνύει τις δυνάμεις της μέσω της προσωπικότητας – το ενυπάρχον πνεύμα που «συνοδεύει» την κατώτερη έκφρασή του στην ανθρώπινη μορφή και μεταδίδει ενέργεια μέσω αυτής.

Ο καθένας μας διαθέτει εντός του εγγενώς αυτή τη μεγαλοφυΐα, διότι αυτή είναι ο αληθινός μας εαυτός· το μόνο που χρειάζεται να μάθουμε είναι να είμαστε αυτός ο εαυτός πιο δυναμικά και να εξωτερικεύουμε τους πραγματικούς μας εαυτούς. Επομένως, δεν είναι ανάγκη να απογοητευ-όμαστε αν οι διαλογισμοί μας δεν αποφέρουν εκπληκτικές λύσεις στα παγκόσμια προβλήματα: ο στόχος είναι απλώς να αποκτήσουμε μια μεγαλύτερη αίσθηση του αληθινού εαυτού μας – ο χρόνος και η επιμονή θα κάνουν τα υπόλοιπα. Η πραγματική μεγαλοφυΐα εκδηλώνεται σε έναν ολοκληρωμένο, ισορροπημένο άνθρωπο και, καθώς επιμένουμε τόσο στους ατομικούς όσο και στους ομαδικούς διαλογισμούς μας, δημιουργούμε σταθερά μια μαγνητική αύρα πάνω στην οποία μπορούν να δράσουν οι ανώτερες εντυπώσεις. Δημιουργούμε μια συνήχηση μεταξύ ψυχής και προσωπικότητας που τελικά θα εκδηλωθεί με την πιο ζωντανή και ηλεκτρική εμφάνιση φωτός που μπορεί κανείς να φανταστεί.

Η επίτευξη αυτής της κατάστασης συνείδησης επέτρεψε στον Χριστό να φανερώσει τον Εαυτό Του ως «Το φως του κόσμου», ενώ εξηγεί και τη σύνδεση των λέξεων «φώτιση» και «αφύπνιση» με τον Βούδα. Έτσι, η μεγαλοφυΐα, στην βαθύτερη έννοια της λέξης *genius*, έχει διατηρηθεί για μεγάλα πνευματικά όντα όπως αυτά. Αυτοί ήταν αληθινές «θεότητες γέννησης και δημιουργίας», ενώ στη διάρκεια της ζωής τους επέδειξαν μια τέλεια κατανόηση της επιστήμης των σχέσεων μεταξύ πνεύματος και ύλης. Η δύναμη της μεγαλοφυΐας τους ακτινοβολούσε ένα φως τόσο έντονο που εξακολουθεί να είναι μαζί μας μέχρι σήμερα, μεταφερόμενο συλλογικά από εκατομμύρια ανθρώπους σε όλο τον κόσμο. Αυτός είναι ο αληθινός τύπος του πνεύματος της μεγαλοφυΐας που ο καθένας μας ξεδιπλώνει σταδιακά, μέχρι που σε κάποιο μακρινό μέλλον, αν ακολουθήσουμε τον λογισμό μέχρι τέλους, ολόκληρη η ανθρωπότητα θα φωτιστεί. Οι συνέπειες αυτού είναι συγκλονιστικές. Τι θα κάναμε με όλο αυτό το φως; Ποια θα ήταν η ευθύνη μας στο σχήμα των πραγμάτων; Μια μέρα θα το ανακαλύψουμε, γιατί όπως είπε ο Χριστός, θα κάνουμε μεγαλύτερα πράγματα από αυτά που έκανε Εκείνος.

Εν τω μεταξύ, εργαζόμαστε στα πλαίσια αυτού που αφυπνίζει και διαφωτίζει περισσότερο από κάθε εορτή φωτός, το φεστιβάλ του Βεσάκ. Είναι μια περίοδος κατά την οποία γιορτάζουμε τη συνεργασία των δύο μεγάλων υιών του Θεού, του Βούδα και του Χριστού, ενώ συμβάλλουμε στη μετάδοση των δυνάμεων της φώτισης που απελευθερώνονται μέσω αυτής της τελετής σε ολόκληρο τον κόσμο. Οποία μεγαλύτερη υπηρεσία θα μπορούσε να υπάρξει από το να μάθουμε να εργαζόμαστε μέσα στο φως και με το φως, βιώνοντας τη βαθιά επαφή στη συνείδηση με μια όψη του Σχεδίου που δεν είχε προηγουμένως συνειδητοποιηθεί; Διότι είναι γεγονός ότι κάθε φορά που γιορτάζουμε ένα φεστιβάλ πανσελήνου, αυτό συνεπάγεται καινούργιες προκλήσεις, μεγαλύτερη αγάπη και ενότητα, και ακόμα περισσότερο φως. Αυτό είναι το αισιόδοξο όραμα που μπορεί να μας εμπνέει σε κάθε περίπτωση, που μπορεί να μας ανυψώνει όταν είμαστε πεσμένοι· η κίνηση δεν σταματά και τα πάντα πορεύονται με σκοπό. Η ομορφιά του ομαδικού έργου συνίσταται στο ότι μέσω της ενωμένης μας έφεσης, θέτουμε σε κίνηση ένα κύμα ενέργειας που μας μεταφέρει όλους μπροστά, προς το όραμα.

Στο βιβλίο *Η Εξωτερική της Ιεραρχίας* (σ. 423-24) αναφέρεται ότι, όταν ο Χριστός επανεμφανιστεί, «τα μυστικά θα γίνουν φανερά» και «με αυτή την ανάδειξη του καλού και του κακού στην επιφάνεια, οι άνθρωποι θα φτάσουν στη γνώση, στην κατανόηση, και θα εξαναγκασθούν να κάνουν εκείνα τα βήματα που είναι αναγκαία για να δομήσουν ένα νέο και καλύτερο κόσμο». Η φώτιση που κομίζει ο Βούδας στην τελετή του Βεσάκ χρησιμεύει στην εξύψωση αυτής της επίγνωσης. Είναι μια στιγμή σιωπηλής προσμονής, όπου στέκουμε ατάραχοι και έτοιμοι να αξιοποιήσουμε το “φως του πνεύματος της μεγαλοφυΐας” που διαχύνεται πάνω στο συναθροισμένο πλήθος, στα εσώτερα όσο και στα εξωτερικά πεδία, σε μια κοιλάδα των Ιμαλαΐων. Όλοι όσοι συνδεόμαστε υποκειμενικά μεταξύ μας και με αυτό το σπουδαίο γεγονός, μπορούμε να ευαισθητοποιηθούμε στις μαγικές δυνάμεις που διεισδύουν μέσω των πέπλων της πλάνης και της γοητείας, ενισχύοντας έτσι τους διαύλους επαφής ανάμεσα στα πνευματικά και τα ανθρώπινα βασίλεια. Συνδεόμαστε τότε μεταξύ μας ακόμα βαθύτερα, καθώς σχηματίζουμε έναν δυναμικό αγωγό φωτός στην ανθρώπινη συνείδηση.

Από τη σκοπιά της συνείδησης, η παγκόσμια ιστορία θα μπορούσε να ιδωθεί σαν Εποχές του Φωτός σε εξέλιξη. Εξέλιξη είναι η ιστορία της προόδου του φωτός και της εδραίωσής του στη γη. Και στο Βεσάκ, μπορούμε να φανταστούμε τον Βούδα να λάμπει σαν ένας φάρος δύναμης, φωτίζοντας το σκοτάδι ώστε οι ταξιδιώτες να δουν τον δρόμο μπροστά τους – ένα φως που διαποτίζεται από έναν καθοδηγητικό σκοπό: να οδηγήσει την ανθρωπότητα στη Νέα Εποχή. Ο Ταύρος επιβεβαιώνει την κατανόησή μας για αυτόν τον σκοπό – την εφόρμηση του Ταύρου του Θεού, όπως ονομάζεται εσωτερικά, αποκαλύπτοντας σταδιακά τη μεγαλοφυΐα του Σχεδίου της Θεϊότητας. Θα κάνουμε τώρα μια παύση για να προχωρήσουμε στην ευθυγράμμιση μας καθώς φτάνουμε στην κορύφωση της πανσελήνου. ...

Προχωρώντας στη συνέχεια στον διαλογισμό μας, ας συγκρατήσουμε στο νου μας τη βαθιά σημασία του Φεστιβάλ του Βεσάκ· κι ας φέρει ο καθένας μας σε αυτόν τον βαρυσήμαντο διαλογισμό πάνω στο φως, τη δική του μοναδική έκφραση μεγαλοφυΐας – το μεγαλοφυές πνεύμα της φωτισμένης ζωής και της διαμόρφωσης δημιουργικών σχέσεων μεταξύ ενός και όλων. Κοντολογίς, ας αναδειχτεί ο καθένας μας σε μια «μεγαλοφυΐα της ζωής». Για την ψυχή, ο βασικός τόνος στον Ταύρο είναι: *Βλέπω, και όταν ο οφθαλμός ανοιχτεί, όλα είναι φως.*
